וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׁי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ
אֶל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פַּרְעֹה אֵינֶנִּי
נֹתֵן לָכֶם תֶּבֶן׃ אַתֶּם לְכוּ קְחוּ לָכֶם תֶּבֶן
מֵאֲשֶׁר תִּמְצָאוּ כִּי אֵין נִגְרָע מֵעֲבֹדַתְכֶם
דָּבָר׃ וַיָּפֶץ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
לְקֹשֵׁשׁ קַשׁ לַתֶּבֶן׃ וְהַנֹּגְשִׁים אָצִים
לֵאמֹר כַּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ
כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתֶּבֶן׃ וַיֻּכּוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵיהֶם נֹגְשֵׁי פַרְעֹה
לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם חָקְכֶם לִלְבֹן
כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם׃

ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איננו נתן לכם תבן אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עלהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום